

## Fijftig jaar NGV afdeling Friesland

*Door voorzitter Rinse Spits*

Ik wil beginnen met een woord van dank aan de provincie. Dank dat we vandaag in deze prachtige Statenzaal onze jubileumbijeenkomst mogen houden. Dank aan allen die het allemaal hebben voorbereid om het mogelijk te maken.

Yn hokker taal sil ik dit ferhaal hâlde? Wurdt it Frysk, de taal fan ús mem, of it Schylingers de taal fan ús ta, of it Hollânsk? Ik bin yn alle talen thús. Omt ik it ferhaal yn in Hollânsk skreaun ha sil ik it mar yn dy taal dwaan, mei hjir en dêr wat Frysk en Schylingers.



Gosse hie it deroer dat je mei it genealogyfirus net nei de dokter of it sikehús hoeve, mar miskien ha ik it firus just dêr wol opdien. Harkje mar nei myn ferhaal.

Dan nu mijn verhaal, of hoe de genealogie met mijn leven verweven geraakt is.

Zestig jaar geleden: een vrouw van Terschelling gaat met haar man naar de wal. Ze verwachten een kindje. In Harlingen wordt enkele dagen later in ziekenhuis Oranjeoord op het Bolwerk een jongetje geboren.

Dit jongetje groeit op het eiland op waar een groot deel van de mensen aan elkaar en aan het jongetje verwant is. Vooral met feesten als Sinte-Marten betekende dit dat je heel wat huizen langs mocht, met als gevolg een tas vol snoep en fruit.

50 jaar geleden: het jongetje heeft een ontsteking bij zijn kaak en gaat van Terschelling met zijn moeder naar het Diaconessenhuis in Leeuwarden. Tijdens het onderzoek vraagt de kinderarts aan de moeder of de vader van het jongetje een donkere man is. De moeder zegt dat de vader een rasechte Schylinger is. In dit jongetje zit buitenlands bloed zegt de arts. Ik zou het maar eens uitzoeken. Met deze opmerking wordt de interesse in de genealogie geboren bij de moeder van het jongetje. Het jongetje moet een aantal weken in het ziekenhuis blijven en krijgt van Terschelling heel veel kaarten en brieven meest van verre familie.

Vijftig jaar geleden een aantal mensen komt bij elkaar om de afdeling Friesland van de NGV op te richten. Het wordt gezien als een aanvulling op het Wurkferbân. Terwijl het wurkferbân zich vooral richt op de Friese families, kijkt de NGV vooral ook over de grenzen van it heitelân. Het bestuur van de NGV Friesland organiseert in de eerste jaren lezingen in het Oranjehotel.

Veertig jaar geleden: het jongetje van destijds, dat intussen met zijn ouders verhuisd is naar de wal, is ook besmet geraakt met het genealogie-virus en wordt lid van de NGV. In die tijd is

de afdeling Friesland een min of meer slapende afdeling. Een paar jaar later heeft zich in Bolsward een vrouw gevestigd, die zelf het genealogisch blad *Mensen van vroeger* uitgeeft en lid is van de NGV. Sommigen zullen haar wel gekend hebben: mejuffrouw Ariette Schippers. Wie mevrouw tegen haar zei, werd meteen terechtgewezen: ik ben geen mevrouw, maar een mejuffrouw. Deze mejuffrouw begint voor de NGV lezingen te organiseren bij haar thuis in de woonkamer. Het aantal bezoekers neemt gestaag toe en de huiskamer wordt te klein. Intussen is mejuffrouw Schippers ook lid van het



afdelingsbestuur. De bijeenkomsten verhuizen van Bolsward naar Leeuwarden naar het Doopsgezind centrum achter boekhandel de Tille. Mejuffrouw Schippers was geen makkelijke juffrouw. Er ontstonden wrijvingen in het bestuur zodra iemand volgens haar niet goed zijn best deed of een andere mening had. Een voorbeeld, niet uit het afdelingsbestuur, op een dag kwam George Schepperle bij haar langs. Hij werkte mee aan een speciaal nummer van haar tijdschrift *Mensen van vroeger*. Nu was Schepperle ook een volksdanser. Omdat hij zo van het volksdansen kwam had hij zich niet omgekleed en kwam in volksdanskostuum bij haar aan de deur. Schepperle moest zich eerst omkleden, anders wilde zij niet met hem spreken. Dus niet een makkelijke tante. Er ontstond een crisis in het afdelingsbestuur; er werd een commissie ingesteld van afdelingsleden en ook niet-leden om de problemen op te lossen. Mejuffrouw Schippers, de vrouw die toch de afdeling nieuw leven in had geblazen, stapte op en er kwam een nieuw afdelingsbestuur.

Op het bezoek van de bijeenkomsten in het Doopsgezind centrum had dit alles geen invloed, die bleven druk bezocht. Ik ga niet alle volgende jaren uitgebreid behandelen.

De afdeling Friesland wordt een bloeiende afdeling. Het Doopsgezind centrum wordt verlaten en de bijeenkomsten vinden plaats in *Onder de luifel*.

Bijna 20 jaar geleden werd de man die ooit door mejuffrouw Schippers bijna de deur was gewezen voorzitter van de afdeling Friesland NGV. Als dienaar van het woord zat hij nooit om woorden verlegen.

Later wordt *Onder de luifel* verruild voor het dan nieuwe HCL. Toen we wegens verbouwing niet bij het HCL terecht konden, vonden we gastvrij onderdak bij Tresoar. Vlak voor de covid-uitbraak sterft plotseling de voorzitter van de afdeling Friesland. Covid krijgt de hele samenleving in de greep en vrijwel alles komt tot stilstand. De afdeling Friesland is een vitale afdeling met een goed bezet bestuur. Dit jaar wordt het jongetje waar van de arts ooit zei, dat het goed zou zijn om zijn genealogie eens uit te zoeken voorzitter van de NGV Friesland. Er zijn sindsdien een paar bijeenkomsten geweest in het dorpshuis van Mantgum.

Dankzij een arts die 50 jaar geleden die opmerking maakte ben ik aan genealogie gaan doen. Mede dankzij de mannen die 50 jaar geleden de afdeling Friesland oprichtten. Dankzij een eigenzinnige dame werd de afdeling Friesland uit haar slaap gewekt. Dankzij Bouwe van de Meulen, die een groot deel van de 50 jaar de afgevaardigde geweest is naar de landelijke vergaderingen en Friesland altijd uitstekend heeft vertegenwoordigd. En dankzij al die bestuurders en bezoekers die hebben meegeholpen de afdeling te laten floreren en de velen interessante lezingen, is de afdeling Friesland nog steeds een bloeiende afdeling. En dankzij al die mensen mocht ik vandaag voor u staan in deze prachtige Statenzaal, en dit praatje houden.

Tot slot spreek ik de wens uit, dat de jubilerende genealogische clubs en haar leden nog vele jaren een bijdrage mogen leveren aan genealogie in het algemeen.